

קודקוד כאן גפרור // דוד הרבנד

* * *

קִדְקוֹד כָּאן גִּפְרוֹר, אֲנִי בְּנִמְר,

יֵשׁ לִי כָּאן פֶּרֶחַ, וּקְלוּשִׁים עֲלֵעָלְיוֹ.

קִדְקוֹד שְׁתֵּי קַטְנוֹת אֶת תְּשׁוּמַת לְבָבְךָ

כִּי נִפְגַּעְנִי, נִתְקַלְנִי, נִפְצַעְנִי בְּקָרֵב.

גִּפְרוֹר כָּאן קִדְקוֹד,

אֲנִי כָּאן,

בְּנִמְר.

קִדְקוֹד רְחוּם, בְּמַחִילָה, שְׂאֵלָה

קְרָאנִי "וְאֵרָא", "וְגַם אֲנִי שְׂמַעְתִּי"

וְנַפְסִים וּמַכּוֹת וְהִיד הַגְּדוּלָה

וְהַזְרוּעַ הַהֵיא, הַיְדוּעָה, וְהוֹצֵאתִי, וְהַצְלֵתִי –

נִקְחָה אֶת פְּנֵיו שֶׁל הַפֶּרֶחַ הַחַיִּיר,

וּשְׂמִיכָה לוֹ תִיטִיב, שְׁלֵא יִתְקַרֵּר.

גִּפְרוֹר כָּאן קִדְקוֹד, אֲנִי כָּאן, בְּנִמְר

גִּפְרוֹר אֵין מוֹפֵת,

גִּפְרוֹר כָּאן חֶבֶר.

קִדְקוֹד חַנוּן, הוּא מְדַמֵּם לִי, הוּא נוֹכַל

וְאֲנִי רַק יוֹכַל לְנַפּוֹת לְהַרְגִיעַ

לְעַרְסֵל אֶת הָרֹאשׁ וְלִלְחֵשׁ, לְמַלְמֵל

לְשַׁקֵּר לוֹ לְפֶרֶחַ שְׂנַסְפִיק לְהַגִּיעַ.

אֲנִי בְּדָם בְּפִיחַ בְּתֵרֵמִיל

אֲנִי בְּנִגְבַּב בְּתַבּוּר בְּגָלִיל

קִבְלֵתִי אֶת הַפֶּרֶחַ שְׂמִסְרֵת עֲכָשׁוֹ

יְפִים הֶרְדוּפִים שְׂקַמְפֵּתִי הַסְתָּנוֹ.

אֵינְךָ עֲבָדִי עוֹד, אֶתְּהָ אָחִי

בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי.

שְׂאֵלֵתִי, קִדְקוֹד עֲלִיּוֹן, אִם יִקְרָה לְנוֹ מוֹפֵת

אוֹ אוֹת אִם יִהְיֶה, אוֹ גַם אִם יִבּוֹא,

בְּקִשְׁתִּי, קִדְקוֹד סֵלַח, אִם בְּרַגַּע אֶמַּת

יִכַּה הָאוֹיֵב, יִפֹּל עַל הָרֵבֹב.